

**S A M O R Z Ą D O W E
KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w Bielsku-Białej
ul. 3 Maja 1
43-300 Bielsko-Biała**

Bielsko Biała 26.04.2023r.

SKO V 428/50/2023

D E C Y Z J A

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej na posiedzeniu w dniu 26.04.2023r.
w składzie orzekającym :

Przewodniczący(spr.) : mgr Joanna Goleniowska-Gałąn
Członek : mgr Wiesława Matyja
Członek : mgr Monika Rucka-Puć

po rozpatrzeniu wniosku Art. City Eko-Park Sp. z o.o. Sp. Jawna w Krakowie działającej przez pełnomocnika [REDAKTED]⁽¹⁾ o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bielsku-Białej z dnia 10.01.2023r. nr. SKO V 428/245/22 stwierdzającą nieważność decyzji Prezydenta Miasta Bielska-Białej z dnia 09.05.2022r. nr. OSE-UZ.6220.80.2021.AS

w przedmiocie : braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie zespołu zabudowy usługowo-mieszkaniowej przy ul. Okrężnej (dz. nr 220/34, 220/36, 4115/10, 4115/11, 4115/13) w Bielsku-Białej.

działając na podstawie art. 17,18,21 ust.1 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. Nr 79 poz. 856), art. 71, art. 74 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie , udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2021.poz.2373),art.138§1pkt.1 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz.U. 2021 poz.735)

o r z e k a

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy

U Z A S A D N I E N I E

Zaskarżoną decyzją tut. Kolegium stwierdziło nieważność decyzji Prezydenta Miasta Bielska-Białej z dnia 09.05.2022r. nr. OSE-UZ.6220.80.2021.AS, którą po rozpatrzeniu wniosku spółki jawnej Art. City Eko-Park przy ul. Armii Krajowej 19 w Krakowie reprezentowanej przez [REDAKTED]⁽¹⁾ prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą [REDAKTED]⁽¹⁾ przy ul. [REDAKTED] w Bielsku-Białej Prezydent Miasta Bielska-Białej stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie zespołu zabudowy usługowo-mieszkaniowej przy ul. Okrężnej (dz. nr 220/34, 220/36, 4115/10, 4115/11, 4115/13) w Bielsku-Białej i określił warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy złożyła w terminie pełnomocnik spółki jawnej Art. City Eko-Park adwokat [REDAKTED]⁽¹⁾.

We wniosku pełnomocnik przedstawiła szczegółowo przebieg procedowania o decyzję środowiskową i postępowanie w sprawie stwierdzenia jej nieważności i zarzuciła decyzji Kolegium (nazwanej we wniosku pełnomocnika postanowieniem):

- 1) naruszenie prawa materialnego tj. art. 64 ust 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie , udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – dalej u.o.o.ś. w zw. z art. 84 ust. 1 w zw. z art. 62a ust. 2 u.o.o.ś poprzez nieprawidłowe przyjęcie, że zmiana karty informacyjnej przedsięwzięcia była istotna i miała znaczenie dla oceny wpływu inwestycji na środowisko , przez co po jej dokonaniu należało ponownie wystąpić do odpowiednich organów w celu zaopiniowania , a także poprzez przyjęcie, że zarówno forma zmiany KIP (jak również osoba, która jej dokonała) były przeprowadzone nieprawidłowo i przez osobę nieuprawnioną.

W ocenie pełnomocnika zmiana karty informacyjnej wbrew zarzutom SKO została dokonana przez osobę uprawnioną posiadającą upoważnienie [REDAKTOWANO]^[1] – autora karty informacyjnej. Faktem jest, że [REDAKTOWANO]^[1] nie złożył dotychczas stosownego pełnomocnictwa ale wyłącznie dlatego, że nie został o to poproszony przez pracownika urzędu. Pełnomocnik przedłożyła pełnomocnictwo wystawione przez [REDAKTOWANO]^[1].

Pełnomocnik podkreśliła opierając się na doktrynie przedmiotu iż często podczas procedowania o decyzję środowiskową KIP jest niepełny i wówczas należy go uzupełnić w oparciu o art. 50 §1 kpa. Taka sytuacja miała miejsce w ocenie pełnomocnika w rozpatrywanej sprawie tzn. po zapoznaniu się z opiniami organów i analizie akt zwrócono uwagę na nieznaczne różnice w usytuowaniu poziomu parkingów , które spowodowały, że część z nich musiała zostać zakwalifikowana jako parkingi podziemne, a część jako naziemne. Powyższe kwestie były ustnie omawiane z pełnomocnikiem autora KIP w wyniku czego podjęto decyzję o zmianie określenia „parkingi podziemne” na „parking”.

W ocenie pełnomocnika przeprowadzona zmiana nie powoduje istotnych zmian w parametrach przedsięwzięcia w związku z powyższym nieprawidłowe jest stanowisko SKO, że fakt dokonania tej zmiany doprowadził do zmiany charakterystyki przedsięwzięcia, a w rezultacie do jego oddziaływania na środowisko.

W ocenie pełnomocnika skoro nie jest istotnym odstępniem od warunków określonych w pozwoleniu zmiana wysokości, szerokości lub długości obiektu budowlanego jeśli odstępniem łącznie spełnia pewne warunki to nie ma konieczności uzyskania lub zmiany opinii, uzgodnień i pozwoleń, które były wymagane do uzyskania na budowę. Z powyższego pełnomocnik wywodzi wniosek iż nie sposób zgodzić się z argumentacją Kolegium, że zmiana KIP powodowała, że decyzja środowiskowa została wydana z naruszeniem prawa.

- 2) Naruszenie art. 156 §1 pkt 2 kpa oraz art. 75§1 kpa , art. 77 w zw. z art. 80 i art. 50 kpa poprzez nieprawidłowe przyjęcie, że dokonane przez Skarżącą w Karcie Informacyjnej zmiany miały znaczenie dla oceny wpływu inwestycji na środowisko , przez co po jej dokonaniu należało ponownie wystąpić do odpowiednich organów w celu zaopiniowania , poprzez błędne ustalenie , że zmiany KIP dokonała osoba nieuprawniona, a następnie uznanie, że w/w okoliczności stanowiły rażące naruszenie prawa , pomimo, że ich dokładna analiza potwierdza, że nie miały żadnego wpływu na ostateczną treść decyzji.
- 3) Naruszenie art.6, 7, 8 i 9 kpa poprzez niepodjęcie czynności wyjaśniających kwestie umocowania do zmiany przez [REDAKTOWANO]^[1] treści KIP

W ocenie pełnomocnika decyzja nie naruszała prawa w sposób rażący uzasadniający jej stwierdzenie nieważności ponieważ wskazana korekta KIP nie powodowała

żadnych istotnych zmian, które miałyby wpływ na zwiększenie oddziaływania na środowisko. Mogłaby ona mieć wpływ tylko na opinię RDOŚ, która i tak jeszcze przed zmianą wskazywała na konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Należy więc zakładać, że Prezydent Miasta Bielska-Białej dysponowałby tym samym materiałem dowodowym przez co wydałby tożsamą decyzję, tym bardziej, że w jego ocenie przedmiotowa zmiana nie miała istotnego znaczenia. Ponadto inwestycja zakłada zabudowę mniejszą o 6ha powierzchni niż dopuszczalna i kładzie szczególny nacisk na zachowanie walorów przyrodniczych.

W piśmie z dnia 4 kwietnia 2023r. (data wpływu do Kolegium ta sama) swoje stanowisko w sprawie po wcześniejszym zapoznaniu się z treścią wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy wyraziło Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot.

Stowarzyszenie podniosło iż pełnomocnik inwestora odniosła się we wniosku tylko do naruszeń związanych z kwestią zmiany KIP natomiast nie odniosła się do pozostałych przepisów prawa, które zostały naruszone w sposób rażący, co wykazało Kolegium w zaskarżonej decyzji. Zgodnie ze stanowiskiem SKO decyzja rażąco naruszała również art. 63 ust. 1 pkt 1a u.o.o.ś, poprzez nieuwzględnienie skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu, art. 63 ust. 1 pkt. 2e u.o.o.ś. poprzez nieuwzględnienie usytuowania przedsięwzięcia w kontekście możliwego zagrożenia dla środowiska przyrodniczego, w tym będącej pod ochroną prawną, obszarową formę ochrony przyrody tj. Zespołu Przyrodniczo-Krajobrazowego „Sarni Stok”, oddalonego od granicy przedsięwzięcia o 6m. jednak w rzeczywistości otoczonej przez teren na którym ma być realizowane przedsięwzięcie z 3 stron, co w efekcie doprowadziło do wydania decyzji środowiskowej z pominięciem przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W ocenie Stowarzyszenia KIP została uzupełniona przez osobę nieuprawnioną, bez stosownego upoważnienia.

W dniu 10.03.2023r. do Kolegium wpłynęło pismo z Kancelarii Radcy Prawnego prof. dr. hab. [REDAKTOWANE]^[1] informujące o przystąpieniu do postępowania w charakterze pełnomocnika strony wraz ze stanowiskiem merytorycznym w sprawie. W powyższym piśmie decyzji Kolegium zarzucono:

- 1) Naruszenie art. 59 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 63 ust.1 w związku z art. 64 ust. 1 oraz art. 71ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś poprzez nieprawidłowe zastosowanie oraz błędne przyjęcie, że dla planowanej inwestycji konieczne jest przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko podczas gdy obowiązek ten musiałby być nałożony postanowieniem, które nie zostało przez Prezydenta Miasta Bielska-Białej wydane Organ błędnie stwierdził, że decyzja stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, wydana w ramach uznania administracyjnego jest nieprawidłowa. W ocenie pełnomocnika skoro tylko opinia RDOŚ stwierdzała konieczność sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko zaś opinie 2 pozostałych organów nie stwierdzały takiej konieczności organ mógł się przychylić do stanowisk tych 2 organów.
- 2) Naruszenie art. 64 ust. 2 u o.o.ś. w związku z art. 84 ust. 1 u.o.o.ś. przez bezzasadne przyjęcie, że wydanie decyzji o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nastąpiło wskutek nieprzedłożenia organowi wydającemu decyzję karty informacyjnej przedsięwzięcia oraz nieprawidłowe uznanie, że dokonana zmiana miała istotne znaczenie dla planowanej inwestycji – co powinno skutkować zdaniem organu koniecznością ponownego uzyskania stanowisk właściwych w sprawie organów.

W ocenie pełnomocnika w sprawie wymaga podkreślenia, że wprowadzona zmiana dokonana została przez osobę nieuprawnioną, a zatem nie wywołała żadnych skutków prawnych. Skoro bowiem w uzasadnieniu decyzji środowiskowej brak jakiegokolwiek wzmianki o dokonanej zmianie KIP nieuzasadnione jest twierdzenie, że taka zmiana nastąpiła. Prezydent Miasta Bielska-Białej przy wydawaniu decyzji z dnia 9.05.2022r, nie brał bowiem pod uwagę nieformalnych zmian KIP rzekomo dokonanych w dniu 6 maja 2022r. Nie można zatem zgodzić się z SKO jakoby w sprawie istniała rozbieżność pomiędzy danymi charakteryzującymi przedsięwzięcie zawartymi w KIP, a decyzją.

- 3) Naruszenie art. 156§ 1pkt 2 kpa poprzez jego zastosowanie i uznanie, że w sprawie doszło do wydania decyzji z rażącym naruszeniem prawa, co skutkowało stwierdzeniem nieważności decyzji Prezydenta Miasta Bielska-Białej z dnia 09.05.2022r. nr. OSE-UZ.6220.80.2021.AS.

SKO uznało, że wprowadzone nieformalnie przez stronę zmiany KIP miały znaczący wpływ na planowaną inwestycję i to zdaniem organu uzasadniało konieczność ponownego przedłożenia KIP organom wymaganym przez przepisy prawa.

Nie można zgodzić się ze stanowiskiem SKO jakoby istniejące w decyzji wady miały charakter rażący i wymagały stwierdzenia nieważności.

Po rozpatrzeniu sprawy Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku Białej postanawia utrzymać w mocy swoją decyzję ponieważ argumenty wniosku nie zasługują na uwzględnienie.

Jak już podkreślano w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji instytucja stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej jest nadzwyczajnym trybem weryfikacji decyzji.

Stąd też stwierdzenie nieważności decyzji może nastąpić tylko wówczas gdy wystąpi któraś z przesłanek wymienionych enumeratywnie w art. 156 § 1 pkt 1 – 7 kpa .

Pismem z dnia 30.08.2022r. Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot zwróciło się do tut. Kolegium o wszczęcie z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności powyższej decyzji.

We wniosku podniesiono, że decyzja została wydana z rażącym naruszeniem następujących przepisów postępowania oraz prawa materialnego:

- 1) art. 59 ust. 1 pkt. 2 w zw. z art. 62a ust. 1 pkt 1 i 2 w zw. z art. 63 ust. 1 w zw. z art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – dalej u.o.o.ś. w związku z art. 8 §1 w zw. z art. 10 § 3 kpa poprzez brak stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko pomimo konkretnych wniosków płynących z opinii Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach (dalej RDOŚ) i niewłaściwe uzasadnienie, w którym oparto się bezkrytycznie na opinii prywatnej dr hab. ██████████^[1] – profesora ATH w Bielsku-Białej sporządzonej na zlecenie inwestora.
- 2) art. 62 ust. 1 w zw. z art. 64 ust. 1 i 2 pkt 2 u.o.o.ś. poprzez brak zapewnienia organom współdziałającym w postępowaniu możliwości zapoznania się z kartą informacyjną przedsięwzięcia w jej ostatecznej wersji, w której inwestor dokonał istotnej zmiany treści polegającej na rezygnacji z realizacji garaży podziemnych na rzecz garaży naziemnych co wpłynęło na zmianę charakterystyki przedsięwzięcia w konsekwencji zmieniło również jego oddziaływanie na środowisko.

- 3) art. 10 w zw. z art. 49 kpa w zw. z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. poprzez pozbawienie stron prawa do czynnego udziału w postępowaniu na skutek braku możliwości wypowiedzenia się co do istotnych zmian dokonanych w KIP.
- 4) Art. 7 w zw. z art. 77 w zw. z art. 80 kpa poprzez niedostateczne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, niezebranie wyczerpującego materiału dowodowego, dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego.

Powyższe przesłanki zostały obszernie uzasadnione we wniesionym wniosku.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku Białej po rozpoznaniu sprawy postanowiło stwierdzić nieważność decyzji Prezydenta Miasta Bielska-Białej z dnia 09.05.2022r. nr. OSE-UZ.6220.80.2021.AS stwierdzającej braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie zespołu zabudowy usługowo-mieszkaniowej przy ul. Okrężnej (dz. nr 220/34, 220/36, 4115/10, 4115/11, 4115/13) w Bielsku-Białej z uwagi na to, że została ona wydana z rażącym naruszeniem **art. 63 ust. 1 pkt 1a, art. 63 ust. 2e oraz art. 64 ust. 1 pkt 1 i art. 64 ust. 2, a także art. 84 ust. 1 i 2 i 74 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2021.poz.2373), co miało bezpośredni wpływ na treść decyzji.**

W przedmiotowej sprawie decyzja podlegała więc stwierdzeniu nieważności na podstawie art. 156 § 1 pkt. 2 kpa.

Zgodnie z tym przepisem organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która została wydana z rażącym naruszeniem prawa.

Pojęcie „rażące naruszenie prawa” jest pojęciem niedookreślonym i jego zdefiniowanie ustawodawca pozostawił wykładni dokonywanej w świetle okoliczności konkretnej sprawy.

Dokonując wykładni gramatycznej tego pojęcia należy stwierdzić, że jest to naruszenie oczywiste, szczególnie istotne, gdy decyzja jest ewidentnie sprzeczna z prawem i wskutek tego naruszenia istnieją w niej wady o dużym ciężarze gatunkowym.

Oczywistość naruszenia prawa polega na rzucającej się w oczy sprzeczności pomiędzy treścią rozstrzygnięcia a przepisem prawa stanowiącym jego podstawę prawną. W sposób rażący może zostać naruszony wyłącznie przepis, który może być stosowany w bezpośrednim rozumieniu, to znaczy taki, który nie wymaga stosowania wykładni prawa.

W orzecznictwie sądowoadministracyjnym przyjmuje się, że przesłanka rażącego naruszenia prawa, o jakiej mowa w art. 156 § 1 pkt.2 kpa, wymaga spełnienia łącznie trzech odrębnych elementów, to jest oczywistości naruszenia prawa, uwzględnienia charakteru przepisu oraz skutków społeczno-gospodarczych decyzji niemożliwych do zaakceptowania z punktu widzenia obowiązującej zasady praworządności.

Za orzecznictwem podać należy, że również w doktrynie prawa administracyjnego podkreśla się, że rażące naruszenie prawa zachodzi w przypadku naruszenia przepisu, którego treść bez żadnych wątpliwości interpretacyjnych może być ustalona w bezpośrednim rozumieniu. Podstawą zastosowania tej przesłanki może być zatem niebudzący wątpliwości stan prawny. Rażące naruszenie prawa to naruszenie oczywiste, wyraźne i bezsporne (tak m.in.: B. Adamiak, J. Jendrośka, "Zagadnienie rażącego naruszenia prawa w postępowaniu administracyjnym", PiP 1986, nr 1, s. 69 i n.). Należy przy tym zaakceptować stanowisko, zgodnie z którym prawo zostaje naruszone w sposób rażący, gdy określony akt administracyjny został wydany wbrew zakazom lub nakazom ustanowionym w przepisach prawa, a także wtedy, gdy wbrew przesłankom przepisu nadano prawa lub nałożono obowiązki lub ich stronie w ogóle odmówiono (zob.: G. Łaszczyca, Cz. Marzysz, A. Matan, Postępowanie administracyjne ogólne, Warszawa 2003, s. 818). W związku z tym naruszenie prawa ma cechę "rażącego" wtedy, gdy czynności postępowania organu lub istota załatwienia

sprawy są w swej treści zaprzeczeniem treści obowiązującej regulacji prawnej, a działanie organu w toku postępowania lub rozstrzygnięcie sprawy w decyzji w ogóle nie odpowiada nakazom wynikającym z prawa obowiązującego lub łamie zakazy w nim ustanowione.”

(wyrok WA które w Łodzi z dnia 24.03.2022r. II SA/Łd 690/2022)/

Materialnoprawną podstawą do wydania decyzji będącej przedmiotem niniejszego postępowania o stwierdzenie nieważności były przepisy ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie , udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2021.poz.2373) – dalej u.o.o.ś.

Zauważyć należy, że realizacja przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jest dopuszczalna po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o czym stanowi art. 71 u.o.o.ś.

Przedmiotem postępowania, w którym zapadła decyzja podlegająca analizie w postępowaniu nadzwyczajnym jest przedsięwzięcie polegające na budowie zespołu zabudowy usługowo-mieszkaniowej przy ul. Okrężnej (dz. nr 220/34, 220/36, 4115/10, 4115/11, 4115/13) w Bielsku-Białej.

Przedmiotowa inwestycja należy zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko do przedsięwzięć, dla których sporządzenie raportu może być wymagane i zostało według decyzji zaliczone do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jako przedsięwzięcia z **§ 3 ust. 1 pkt. 52b** czyli – ośrodki wypoczynkowe lub hotele , zlokalizowane poza terenami mieszkaniowymi , terenami przemysłowymi, innymi terenami zabudowanymi i zurbanizowanymi terenami niezabudowanymi, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 27 lipca 2021 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz.U. [poz. 1390](#) i [1781](#)), wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 2 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a;

§ 3 pkt. 55a czyli zabudowa mieszkaniowa wraz z towarzyszącą jej infrastrukturą: objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo miejscowego planu odbudowy, o powierzchni zabudowy nie mniejszej niż 2 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w [art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9](#) ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w [art. 6 ust. 1 pkt 1-3](#) tej ustawy,

i **§ 3 pkt. 58b** czyli garaże, parkingi samochodowe lub zespoły parkingów, w tym na potrzeby planowanych, realizowanych lub zrealizowanych przedsięwzięć, o których mowa w pkt 52, 54-57 i 59, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni użytkowej nie mniejszej niż 0,5 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a; powyższego rozporządzenia.

Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko miał w przypadku tego rodzaju przedsięwzięć charakter fakultatywny ,a o tym czy zachodzi taka konieczność decyduje organ administracji właściwy do wydania decyzji środowiskowej w formie postanowienia uwzględniając kryteria wymienione w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś.

Zgodnie bowiem z art. 59 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś. przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest wymagane w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, gdy obowiązek powyższy został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy.

W przypadku stwierdzenia braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko organ nie wydaje odrębnego postanowienia, a brak potrzeby przeprowadzania oceny na środowisko stwierdza w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1 a u.o.o.ś. tj. opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska, państwowego inspektora sanitarnego oraz organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Organ prowadzący postępowanie był zatem zobowiązany do ustalenia, czy w sprawie zachodzi konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia przy uwzględnieniu stanowiska organów opiniujących. O tym, czy taka potrzeba istnieje decyduje on na podstawie całokształtu okoliczności konkretnej sprawy.

Akta sprawy zawierają więc postanowienie RDOŚ w Katowicach z dnia 31.12.2021r. nr. WOOS.4220.774.2021.AF1.2, stwierdzające konieczność sporządzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, opinię sanitarną z dnia 22.12.2021r. nr. ONS-ZNS.512.80.2021stwierdzającą brak konieczności sporządzenia takiej oceny i stanowisko Dyrektora Zarządu Zlewni w Katowicach PGWWP z dnia 2.02.2022r. nr. GL.ZZŚ.2.435.3346.2021.TH o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Analizowaną decyzją organ I instancji stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia oraz określił warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia od pkt. 1 do 13.

W podsumowaniu uzasadnienia swojej decyzji na str. 23 organ stwierdził iż biorąc pod uwagę dane przyrodnicze (zawarte w przywołanej opinii – przyp. Kolegium), w oparciu o informacje literaturowe i wizję terenową wskazujące na znikome wartości przyrodnicze terenu inwestycji oraz brak potencjalnego negatywnego wpływu na zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Sarni Stok” można stwierdzić, że szczegółowa inwentaryzacja przyrodnicza nie jest wymagana.

Podkreślić należy, że zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś. postanowienie, o którym mowa w art. 63 ust. 1 (obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko) wydaje się po zasięgnięciu opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska (dalej: RDOŚ).

Z treści art. 64 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś. wynika natomiast, że organ zasięgając opinii przedkłada kartę informacyjną przedsięwzięcia.

Stan faktyczny ustalony przez tut. Kolegium w oparciu o akta analizowanej sprawy wskazuje, że w niniejszej sprawie organ nie przedłożył organowi opiniującemu karty informacyjnej zmienionej podczas spotkania z pełnomocnikiem inwestora Panem [REDACTED]^[1] w dniu 6 maja 2022r.

Akta sprawy zawierają bowiem notatkę służbową sporządzoną w dniu 6 maja 2022r. przez pracownika UM w Bielsku-Białej (w aktach sprawy) z rozmowy z pełnomocnikiem inwestora – spółki z o.o. i spółki jawnej Art. City Eko Park z siedzibą w Krakowie, podczas której pełnomocnik nakazał zmienić KIP poprzez zastąpienie słów : garaże podziemne” słowem „garaże” , zapis „ garaże podziemne będą wentylowane „ na „ garaże będą wentylowane”. Zmian dokonano także w zapisach uzupełnienia do KIP w zakresie sposobu postępowania z wodami opadowymi z dachów budynków i terenów utwardzonych, urządzenia terenów zielonych.

Po dokonanych zmianach organ w dniu 9 maja 2022r. czyli 3 dni później wydał decyzję środowiskową.

Takie działanie rażąco narusza art. 64 ust. 1 pkt 1 i 64 ust. 2 u.o.o.ś. poprzez nieprzesłanie do zaopiniowania organom współdziałającym zmienionej karty do zaopiniowania z uwagi na zmianę istotnych parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie.

Karta informacyjna sporządzona jest bowiem przez inwestora i na etapie wszczęcia postępowania wyznacza jego ramy. Ustawa zawiera konkretne wytyczne co do autora karty informacyjnej (art. 62 a ust. 2). **Nie jest dopuszczalna zmiana tego dokumentu przez osobę trzecią nieuprawnioną do jej sporządzenia choćby był nią pełnomocnik inwestora. Tymbardziej niedopuszczalne jest wydanie decyzji w oparciu o taką zmianę zakresu przedsięwzięcia tak jak to nastąpiło w sprawie.**

Odnosząc się do argumentów pełnomocnika iż osoba zmieniająca kartę informacyjną była do tego umocowana i dokonała tego we właściwej formie Kolegium stwierdza:

Zgodnie z art. 62a ust. 2 ustawy u.o.o.ś. kartę informacyjną przedsięwzięcia podpisuje autor, a w przypadku gdy jej wykonawcą jest zespół autorów - kierujący tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia.

Wszelkie zmiany w karcie powinny być dokonywane przez autora tej karty. Niedopuszczalne jest także udzielanie pełnomocnictwa do zmiany karty osobie trzeciej , niebędącej jej autorem.

Kolegium nie neguje faktu istnienia pełnomocnictwa, **które zostało złożone wraz z wnioskiem o ponowne rozpoznanie sprawy** jednak dla oceny bytu prawnego zaskarżonej decyzji nie ma znaczenia choćby dlatego, że w toku orzekania o stwierdzeniu nieważności Kolegium nie gromadzi dowodów ani nie przeprowadza dowodów z dokumentów nie składających się na materiał dowodowy istniejący przed wydaniem decyzji podlegającej stwierdzeniu nieważności.

Kolegium nie jest natomiast znana ani doktryna ani praktyka , która pozwala na ustne uzupełnianie karty informacyjnej przedsięwzięcia . Pełnomocnik nie przedstawiła w tym zakresie ani orzeczeń sądowych ani konkretnego stanowiska doktryny, które by potwierdzały możliwość zmiany KIP ustnie w toku postępowania.

W niniejszej sprawie inicjatywa zmiany KIP dokonana podczas spotkania z urzędnikiem na 3 dni przed wydaniem decyzji pochodziła od pełnomocnika inwestora- nie od organu. Organ bowiem procedując o decyzje gdy widział potrzebę uzupełnienia wniosku czy karty wzywał o to wnioskodawcę (np. wezwanie z dnia 22.10.2021r., wezwanie z dnia 26.11.2021r. wezwanie z dnia 12 stycznia 2022r. wezwanie z dnia 16 lutego 2022r. wezwanie z dnia 24 marca 2022r.).

Jednocześnie pełnomocnik we wniosku sama przyznaje iż „po zapoznaniu się z opiniami organów i analizie akt zwrócono uwagę na nieznaczne różnice w usytuowaniu poziomu parkingów , które spowodowały, że część z nich musiała zostać zakwalifikowana jako parkingi podziemne, a część jako naziemne” i ta kwestia była zmieniana podczas spotkania. Zatem bezsporne jest, że KIP została zmieniona na 3 dni przed wydaniem decyzji, co potwierdza również pełnomocnik inwestora.

Nieprzedłożenie zmienionej karty organowi opiniującemu stanowi rażące naruszenie art. 64 gdyż w rezultacie doprowadziło to do wydania decyzji bez opinii RDOŚ i stanowiska PPIS **co rażąco narusza także art. 84 ust. 1 u.o.o.ś.**

Zgodnie bowiem z tym przepisem w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. **Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 1a.**

Akta zawierają co prawda opinię RDOŚ z dnia 31.12.2021r. stwierdzającą konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ale było ono wydane przed zmianą stanu faktycznego sprawy (przed istotną zmianą KIP).

W sprawie nie została bowiem wydana opinia RDOŚ ani stanowisko PIS po zmianie zakresu przedsięwzięcia dokonanej niezgodnie z przepisami.

Jak już podniesiono w zaskarżonej decyzji w sytuacji gdy inwestor chciał dokonać istotnych zmian w karcie co do zakresu przedsięwzięcia organ I instancji winien wezwać go do przedłożenia poprawionej KIP sporządzonej i podpisanej przez osoby do tego uprawnione czyli w rozpatrywanej sprawie mgr inż. [REDAKTOWANE] i mgr inż. [REDAKTOWANE]. Następnie zmienioną kartę przesłać do zaopiniowania organom współdziałającym i dalej prowadzić standardową procedurę.

Podkreślić przy tym należy odnosząc się do argumentu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, co do tego iż przeprowadzona zmiana nie powoduje istotnych zmian w parametrach przedsięwzięcia Kolegium zauważa, że nie ma znaczenia czy zmiana KIP jest istotna czy nie. Jeżeli w ogóle taka zmiana dochodzi do skutku to powinna być przeprowadzona w sposób przewidziany w ustawie tzn. dokonana przez autora KIP i w formie pisemnej, a nie ustnie podczas spotkania z urzędnikiem na 3 dni przed wydaniem decyzji środowiskowej.

Orzecznictwo przedstawione przez pełnomocnika w tym zakresie we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy nie ma w ogóle związku ze stanem faktycznym sprawy poza tym, że dotyczy decyzji środowiskowej. Na marginesie tylko należy zauważyć, że zmiany dokonane w KIPie polegały właśnie na zmianie parametrów(o zmianie parametrów traktuje orzeczenie cytowane przez pełnomocnika we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy) w zakresie ilości miejsc parkingowych, na co Kolegium wskazywało w zaskarżonej decyzji na str. 7 : „W rozpatrywanej sprawie decyzja na str. 6 określając zakres przedsięwzięcia charakteryzuje je jako obejmujące; budowę nowo projektowanego zespołu zabudowy usługowo-mieszkaniowej, **utworzenie garaży naziemnych i garaży (powstaje pytanie jakich – przyp. Kolegium)**, utworzenie ciągów pieszych i dojść do budynków, utworzenie powierzchni biologicznie czynnej.

W dalszej części organ podaje: „Projektuje się 12 budynków mieszkalnych o 8 kondygnacjach nadziemnych i jednej częściowo podziemnej o funkcji garażowo-gospodarczej oraz budynków hotelowych o 4-5 kondygnacjach nadziemnych z garażami.” (str.6 uzasadnienia decyzji)

Natomiast KIP przedłożony pierwotnie przez inwestora stanowi w całej treści o garażach podziemnych i naziemnych jako części przedsięwzięcia.

I tak :

Z KIP (strona 108) wynika, że przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa garażu podziemnego i parkingów. W garażach podziemnych i naziemnych zaprojektowano łącznie ok. 1806 miejsc postojowych dla samochodów osobowych z czego garaże podziemne w części mieszkaniowej ok. 674 miejsca postojowe, garaże podziemne w części usługowej od. 702 postojowe.

Również na stronie 20, 25 , 31,32, 112, 113, 116, 117, 118 KIP znajdują się informacje wskazujące na to iż przedmiotem przedsięwzięcia jest także **budowa garaży podziemnych.**”

Odnosząc się do argumentów wniosku co do zakresu dopuszczalnych zmian w projekcie budowlanym i analogii wywodzenia związku pomiędzy zmianą KIP i wydawana na jej podstawie decyzją środowiskową, a projektem budowlanym i pozwoleniem na budowę Kolegium stwierdza, że nie są one zasadne. Przedmiotem oceny postępowania prowadzonego przed Kolegium była bowiem decyzja środowiskowa i procedura prowadząca do jej wydania, a nie decyzja o pozwoleniu na budowę. Kolegium występowało o tę decyzję w celach dowodowych. Kolegium nie dostrzega analogii w tym zakresie i nie podziela argumentu iż skoro co do zasady nieistotne zmiany w pozwoleniu na budowę nie muszą prowadzić do konieczności uzyskania lub zmiany opinii uzgodnień poprzedzających uzyskanie takiego pozwolenia to zmiana KIP dokonana ustnie nie powoduje konieczności ponownego uzgodnienia z RDOŚ przed wydaniem decyzji środowiskowej zwłaszcza skoro jest to podstawowy dokument będący podstawą do wydania tej decyzji.

Odnosząc się do argumentów pisma radcy prawnego prof. dr hab. [REDACTED]⁽¹⁾ Kolegium stwierdza :

Decyzja środowiskowa jest decyzją **częściowo** związaną co oznacza, że organ odmawia jej wydania gdy jest ona niegodna z planem, organ uzgadniający odmówi uzgodnienia lub gdy inwestor nie zgadza się na wariant wskazany przez organ. Uznanie nie oznacza jednak dowolności i nie wyklucza możliwości stwierdzenia nieważności decyzji uznaniowej w przypadku gdy podstawowy dokument będący podstawą do jej wydania zawierał poważne wady, co wpłynęło wprost na treść decyzji ,a zebrany materiał dowodowy rażąco obiektywnie odbiegał od rodzaju podjętego przez organ rozstrzygnięcia. Decyzja podlegająca stwierdzeniu nieważności posiadała wady tkwiące w niej samej, co zostało wykazane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji np. naruszenie art. 84 ust. 2 u. o.o.s. , art. 63 ust. 2e u.o.o.s.

Nawet w sytuacji gdyby żaden z organów opiniujących nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko organ mógłby ten obowiązek nałożyć jak również mógłby go nie nakładać nawet gdyby wszystkie organy opiniujące taką potrzebę widziały. Kolegium wskazuje na wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 24.03.2022r. cytowany obszernie w piśmie pełnomocnika na str. 3, w którym podniesiono iż : „ Odstąpienie od przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko nie może być jednak utożsamiane z brakiem zbadania jego wpływu na środowisko. Ocena taka zostaje bowiem przeprowadzona na podstawie KIP oraz dowodów będących w dyspozycji organu administracji, które pozwalają ustalić, że konkretne przedsięwzięcie nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko.”

Orzecznictwo sądowe wskazuje więc na podstawową wartość dowodową KIP w procesie uzyskiwania decyzji środowiskowej. Niekonsekwentne jest zatem twierdzenie pełnomocnika (str. 5) iż „nie ma przy tym absolutnie mowy o jakimkolwiek bezwzględny związaniu organu twierdzeniami zawartymi w karcie informacyjnej przedsięwzięcia”

W rozpatrywanej sprawie z urzędu organ wiedział zmianie KIP na 3 dni przed wydaniem decyzji , w konsekwencji której wydając decyzje oparł się na zmienionej przez osobę nieuprawnioną KIP czemu dał wyraz w swojej decyzji, w której zawarł te zmiany. Kolegium zauważa, że nie polega na prawdzie twierdzenie pełnomocnika zawarte w pkt 2 pisma jakoby organ zmian dokonanych podczas spotkania z pełnomocnikiem inwestora nie uwzględnił. Decyzja podlegająca stwierdzeniu nieważności na str. 6 określając zakres przedsięwzięcia charakteryzuje je jako obejmujące;budowę nowo projektowanego zespołu zabudowy usługowo-mieszkaniowej, utworzenie garaży naziemnych i garaży (powstaje pytanie jakich – przyp. Kolegium), utworzenie ciągów pieszych i dojść do budynków, utworzenie powierzchni biologicznie czynnej.

W dalszej części organ podaje: „Projektuje się 12 budynków mieszkalnych o 8 kondygnacjach nadziemnych i jednej częściowo podziemnej o funkcji garażowo-gospodarczej oraz budynków hotelowych o 4-5 kondygnacjach nadziemnych z garażami.” (str.6 uzasadnienia decyzji)

Natomiast KIP przedłożony pierwotnie przez inwestora stanowi w całej treści o garażach podziemnych i naziemnych jako części przedsięwzięcia.

I tak :

Z KIP (strona 108) wynika, że przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa garażu podziemnego i parkingów. W garażach podziemnych i naziemnych zaprojektowano łącznie ok. 1806 miejsc postojowych dla samochodów osobowych z czego garaże podziemne w części mieszkaniowej ok. 674 miejsca postojowe, garaże podziemne w części usługowej od. 702 postojowe.

Również na stronie 20, 25 , 31,32, 112, 113, 116, 117, 118 KIP znajdują się informacje wskazujące na to iż przedmiotem przedsięwzięcia jest także **budowa garaży podziemnych.**”

Nie można więc się zgodzić, że zmiany wprowadzone do KIP nie wywołały żadnych skutków prawnych. Zmiany te znalazły wyrazne odzwierciedlenie w treści decyzji Prezydenta Miasta Bielska-Białej. Organ ten orzekając o kwestiach związanych z rodzajem i ilości garaży w ogóle nie wziął pod uwagę treści KIP złożonej wraz z wnioskiem o wydanie decyzji środowiskowej lecz oparł się na zmianach dokonanych ustnie przez osobę do tego nieuprawnioną na 3 dni przed wydaniem decyzji.

Bezpodstawne jest także twierdzenie pełnomocnika iż organ orzekając o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wybrać jedno z kryteriów wskazanych w art. 63 ponieważ działa w ramach uznania (str. 4 i 5 pisma). Już sama wykładnia gramatyczna przepisu wskazuje odmienny wniosek. W myśl art. 63 ust. 1 u.o.o.ś. obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie kryteria: (...)

W tym miejscu zwrócić należy uwagę na rozbieżności pomiędzy stanowiskiem obu pełnomocników co do oceny zmiany KIP dokonanej podczas spotkania z urzędnikiem w dniu 6 maja 2022r.

Pani [REDAKTOWANO]^[1] pierwszy z ustanowionych pełnomocników we wniosku o ponowne rozpoznanie twierdzi, że osoba, która zmieniła KIP miała do tego pełnomocnictwo wystawione przez autora KIP i dowodzi, że architekt będący pełnomocnikiem inwestora był osobą uprawnioną do zmiany KIP. Natomiast radca prawny prof. dr hab. [REDAKTOWANO]^[1] w piśmie z dnia 10.03.2023r. podkreśla, że zmiana została dokonana przez osobę nieuprawnioną więc nie została uwzględniona w decyzji.

Podnieść należy, że podstawowym warunkiem stwierdzenia nieważności decyzji z powodu rażącego naruszenia prawa jest ustalenie, że decyzja ta w sposób oczywisty i bezsporny narusza konkretny przepis prawa, a charakter tego naruszenia powoduje, że podjęte rozstrzygnięcie nie może być zaakceptowane jako akt wydany przez organ praworządnego państwa. Oczywistość naruszenia prawa polega na "rzucającej się w oczy" sprzeczności rozstrzygnięcia a przepisem prawa stanowiącym jego podstawę prawną. W sposób rażący może zostać naruszony tylko taki przepis, który może być stosowany w bezpośrednim rozumieniu, to znaczy taki, który nie wymaga stosowania wykładni prawa. Chodzi tu więc nie o błędy w wykładni prawa, ale o przekroczenie prawa w sposób oczywisty, jasny i niedwuznaczny (por. np. wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 27 maja 2020 r.

sygn. akt [I OSK 1395/19](#), z dnia 30 kwietnia 2020 r. sygn. akt [I OSK 769/19](#), z dnia 30 października 2018 r. sygn. akt [II OSK 2668/16](#), z dnia 16 czerwca 2018 r. sygn. akt I OSK 1832/16, z dnia 9 grudnia 2016 r. sygn. II OSK 1697/12 – niepublikowane, dostępne: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Skoro do wniosku o wydanie decyzji dołącza się KIP, który to dokument jest niezbędny do wydania decyzji to wydanie jej na podstawie KIP-u zmienionego przez osobę nieuprawnioną na 3 dni przed wydaniem decyzji w trybie spisania notatki służbowej bez poinformowania o tym organów współdziałających **jest rażącym naruszeniem art. 74 ust. 2 i art. 64 ust. 2 również dlatego, że wydana decyzja wywołała skutki nie do zaakceptowania z punktu widzenia praworządności i jako decyzja prejudycjalna doprowadziła do wydania pozwolenia na budowę inwestycji oraz wydania zezwolenia na usunięcie 8000m krzewów (decyzja Prezydenta Miasta Bielska-Białej z dnia 21.10.2022r. nr. OSE-ZI.6131.1113.2022.SP, która także była przedmiotem prowadzonego w tut. Kolegium postępowania o stwierdzenia nieważności oraz przedmiotem śledztwa Prokuratury Rejonowej w Bielsku-Białej – dowód pismo z dnia 24.11.2022r. nr. 4083-5Ds.1765.2022 w aktach sprawy Kolegium).**

W zaskarżonej decyzji Kolegium szczegółowo uzasadniło rażące naruszenie prawa ze względu, na które zdecydowało się stwierdzić nieważność decyzji Prezydenta Miasta Bielska-Białej z dnia 09.05.2022r. nr. OSE.UZ.6220.80.2021.AS. Żaden z pełnomocników nie odniósł się natomiast do pozostałych przesłanek stanowiących podstawę stwierdzenia nieważności w/w decyzji np. do skali planowanego przedsięwzięcia i bezpośredniego sąsiedztwa z formą ochrony przyrody, które to przesłanki kwalifikujące do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko zostały całkowicie pominięte przez Prezydenta Miasta Bielska-Białej co wykazało Kolegium w zaskarżonej decyzji stwierdzając jej nieważność.

Należy zauważyć, że podstawową rolą przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko jest uzyskanie informacji o planowanym przedsięwzięciu w zakresie jego ingerencji w środowisko oraz korzyści wynikających z realizacji przedsięwzięcia, które rekompensować powinny straty wynikające z tej ingerencji.

W związku z powyższym, zgodnie z treścią art. 71 ust. 2 pkt. 2 u.o.o.ś. przedmiotowe przedsięwzięcie - jako mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - wymagało uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ponadto, zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt. 2 należało ustalić, na podstawie art. 63 ust. 1 u.o.o.ś. czy w ramach postępowania zmierzającego do wydania decyzji środowiskowej istnieje obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 63 ust. 1 u.o.o.ś. obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, uwzględniając łącznie kryteria:

1) rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia, z uwzględnieniem:

a) skali przedsięwzięcia i wielkości zajmowanego terenu oraz ich wzajemnych proporcji, a także istotnych rozwiązań charakteryzujących przedsięwzięcie, b) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływanie mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia w zakresie, w jakim ich

oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem,c) różnorodności biologicznej, wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,d) emisji i występowania innych

uciążliwości,e) ocenionego w oparciu o wiedzę naukową ryzyka wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyka związanego ze zmianą klimatu,f) przewidywanych ilości i rodzaju wytwarzanych odpadów oraz ich wpływu na środowisko, w przypadkach gdy planuje się ich powstawanie,

g) zagrożenia dla zdrowia ludzi, w tym wynikającego z emisji;

2) usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, zdolności samooczyszczania się środowiska i odnawiania się zasobów naturalnych, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego - uwzględniające:

a) obszary wodno-błotne, inne obszary o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym siedliska łąkowe oraz ujścia rzek, b) obszary wybrzeży i środowisko morskie, c) obszary górskie lub leśne, d) obszary objęte ochroną, w tym strefy ochronne ujęć wód i obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych, e) obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt lub ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszary Natura 2000, **oraz pozostałe formy ochrony przyrody**, f) obszary, na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone lub istnieje prawdopodobieństwo ich przekroczenia,g) obszary o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe lub archeologiczne, h) gęstość zaludnienia, i) obszary przylegające do jezior,j) uzdrowiska i obszary ochrony uzdrowiskowej,k) wody i obowiązujące dla nich cele środowiskowe;

3) rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do kryteriów wymienionych w pkt 1 i 2 oraz w art. 62 ust. 1 pkt 1, wynikające z:

a) zasięgu oddziaływania - obszaru geograficznego i liczby ludności, na którą przedsięwzięcie może oddziaływać, b) transgranicznego charakteru oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególne elementy przyrodnicze, c) charakteru, wielkości, intensywności i złożoności oddziaływania, z uwzględnieniem obciążenia istniejącej infrastruktury technicznej oraz przewidywanego momentu rozpoczęcia oddziaływania, d) prawdopodobieństwa oddziaływania, e) czasu trwania, częstotliwości i odwracalności oddziaływania,

f) powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych i zrealizowanych, dla których została wydana decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, g) możliwości ograniczenia oddziaływania.

Postępowanie nadzwyczajne o stwierdzenie nieważności decyzji jest postępowaniem odrębnym, jest to nowa sprawa administracyjna. Może ono toczyć się nie tylko na żądanie strony, ale i z urzędu. Zatem organ nie jest ograniczony inicjatywą dowodową podmiotu inicjującego takie postępowanie i nie jest jedynie biernym obserwatorem. Ma natomiast

obowiązek dokonać wszechstronnej analizy okoliczności sprawy, w tym stanu prawnego – art. 7 kpa.

Stan faktyczny sprawy ustalony przez tut. Kolegium na podstawie zgromadzonych akt wskazuje, że przedmiotem analizy w postępowaniu o stwierdzenie nieważności **jest decyzja środowiskowa wydana bez przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla inwestycji polegającej na wybudowaniu na 19 hektarach 22 budynków usługowo-mieszkalnych z ok. 1400 miejscami parkingowymi w odległości ok. 6 metrów od formy ochrony przyrody jaką jest Zespół przyrodniczo-krajobrazowy „Sarni Stok”, z którą to wiązać się będzie konieczność usunięcia co najmniej 8.000m² krzewów (ilości drzew przeznaczonych do usunięcia w KIP nie podano).**

Należy zauważyć, że organ orzekający w sprawie zupełnie zignorował przesłankę skali **planowanego przedsięwzięcia** i w ogóle nie odniósł się do tego zagadnienia w decyzji. Uzasadnienie decyzji stanowi powielenie zapisów karty i opinii prywatnej, której charakter dowodowy jest wątpliwy. W całym uzasadnieniu organ w ogóle nie wspomina o rozmiarze przedsięwzięcia w kontekście przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko ograniczając się do lakonicznych twierdzeń zawartych np. na str. 23 uzasadnienia iż „opis charakterystyki drzew pod kątem wycinki jest wystarczający i nie wymaga uszczegółowienia, **podczas gdy opisu ilości drzew przeznaczonych do usunięcia w ogóle brak w KIP.** Natomiast dane na temat walorów przyrodniczych terenu, wpływ na tereny chronione (o czym poniżej) lokalizacji cieków wodnych, zakrzewień i zadrzewień , szlaków migracyjnych zwierząt, funkcjonowania korytarzy spójności obszarów chronionych są sprzeczne i wzajemnie się wykluczające bazując na opinii prywatnej sporządzonej na zlecenie inwestora (opinia prywatna [REDAKTOWANE] D. odpowiedź na pismo organu z dnia 31 grudnia 2021r. oraz odpowiedź na pismo organu z dnia 24 marca 2022r.) przepisanej obszernymi fragmentami do uzasadnienia decyzji.

Np. w piśmie z dnia 18.03.2022r. sporządzający opinię stwierdza, że na obszarze inwestycji brak cieków wodnych, a korytarz spójności obszarów chronionych nie przebiega przez teren inwestycji oraz na terenie inwestycji nie ma zwartych drzewostanów. Po czym w piśmie z dnia 3.04.2022r. ten sam autor podaje, że na terenie działki 4115/11 przepływa fragment potoku „Zajazdowy”, a korytarz spójności obszarów : „Sarni Stok – Dolina Górnej Wisły rzeczywiście przebiega przez teren inwestycji”, teren inwestycji może stanowić barierę ekologiczną dla migracji dużych zwierząt, a część drzew według zapewnień inwestora zwłaszcza w strefie granicznej z Zespołem Przyrodniczo Krajobrazowym „Sarni Stok” nie będzie przeznaczona do wycinki.

Na podstawie powyższych danych pomimo postanowienia RDOŚ z dnia 31.12.2021r. nr. WOOS.4220.774.2021.AF1.2 wyrażającego opinię o konieczności sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz takich rozbieżności w ocenie stanu środowiska naturalnego i zakresu oddziaływania na nie planowanej inwestycji organ wydał decyzję środowiskową bez nałożenia obowiązku sporządzenia oddziaływania na środowisko pomimo ogromnej skali planowanego przedsięwzięcia.

Jeżeli bowiem organ uznał, że KIP jest niewystarczający powinien wstąpić o jego uzupełnienie, które powinni wykonać jego autorzy lub nałożyć obowiązek sporządzenia raportu, a nie opierać się na opinii prywatnej osoby nieupoważnionej wypowiedziania się w tym zakresie w tym postępowaniu. (por. orzeczenie SKO we Wrocławiu z dnia 10.10.2020r. SKO 4136/3/20).

O skali planowanego przedsięwzięcia świadczy nie tylko wielkość terenu, która będzie podlegała zabudowie i przekształceniu – prawie 19 hektarów ale również fakt, że przedmiot planowanej inwestycji wypełnia znamiona aż trzech rodzajów przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko tj. kwalifikuje się do

przedsięwzięcia wymienionego w § 3 ust 1 pkt. 52b, 55a i 58b rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Rozpatrując sprawę Kolegium stwierdza, że **decyzja rażąco narusza także art. 63 ust. 2e u.u.o.ś. poprzez nienalożenie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko pomimo bliskiego sąsiedztwa tegoż przedsięwzięcia z formą ochrony przyrody.**

Z akt sprawy (mapy stanowiące załączniki graficzne do KIP, treść uzasadnienia decyzji- str. 21,22, treść wniosku Stowarzyszenia oraz załącznik graficzny do wezwania organu z dnia 24.03.2022r.) wynika, że bezpośrednio z inwestycją – według wyjaśnień inwestora zawartych w piśmie z dnia 3.04.2022r. **jest to 6 metrów, znajduje się Zespół Przyrodniczo-Krajobrazowy „Sarni Stok”.**

Obszar ten zajmuje powierzchnię 11,19ha i został utworzony uchwałą nr. LXII/954/02 Rady Miejskiej w Bielsku-Białej z dnia 2 lipca 2022r. (Dz. U. Woj.Śl. 2002 nr 55 poz. 1846.) Na terenie zespołu występują dość licznie stare drzewa, które posiadają walory pomnikowe.

Na terenie tego zespołu odnotowano łącznie 11 zbiorowisk roślinnych.

Szczegółowy opis rodzaju tych zbiorowisk znajduje się na str. 22 uzasadnienia decyzji organu I instancji.

Pomimo sąsiedztwa tej formy ochrony przyrody i stanowiska wyrażonego w opinii RDOŚ iż ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinna zostać wykonana z uwagi na to bezpośrednie sąsiedztwo Zespołu przyrodniczo-krajobrazowego biorąc pod uwagę, że będzie się ono wiązało z zajęciem i przekształceniem znacznej powierzchni terenu, usunięciem dużej ilości krzewów i drzew, prace ziemne mogą wiązać się ze zmianą stosunków wodnych na gruncie w miejscach występowania gatunków i siedlisk przyrodniczych zależnych od wód (na terenie Zespołu „Sarni Stok” licznie występują płazy) organ nie stwierdził konieczności sporządzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Takie rozstrzygnięcie w opisanym stanie faktycznym w ocenie Kolegium rażąco naruszyło przepis art. 63 ust. 2 e u.o.o.ś. w sposób bezpośredni ponieważ organ wydając rozstrzygnięcie o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia zupełnie zignorował, że będzie się ono znajdowało w bezpośrednim sąsiedztwie formy ochrony przyrody, co powinno uzasadniać konieczność przeprowadzenia tej oceny.

Kolegium dokonując analizy materiału dowodowego, na podstawie którego podjęta została decyzja będąca przedmiotem wniosku o stwierdzenie nieważności, wskazuje, że ocena całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie potwierdzała w znacznej części zarzuty zwarte we wniosku Stowarzyszenia na rzecz Wszystkich Istot z dnia 30.08.2022r. co do tego iż decyzja Prezydenta Miasta Bielska-Białej z dnia 09.05.2022r. nr. OSE-UZ.6220.80.2021.AS stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie zespołu zabudowy usługowo-mieszkaniowej przy ul. Okrężnej (dz. nr 220/34, 220/36, 4115/10, 4115/11, 4115/13) w Bielsku-Białej narusza prawo w sposób rażący i biorąc pod uwagę argumenty przedstawione w zaskarżonej decyzji podtrzymuje swoje stanowisko co do tego, że decyzja powyższa zasadnie podlegała stwierdzeniu nieważności na podstawie art. 156 § 1 pkt. 2 kpa.

W pozostałym zakresie Kolegium podtrzymuje swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu decyzji z dnia 10.01.20123.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji.

Decyzja może być zaskarżona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2 , 44-100 Gliwice, z powodu jej niezgodności z prawem.

Skargę, w dwóch egzemplarzach wnosi się za pośrednictwem tut. Kolegium w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wpis stały od skargi wynosi 200zł.

Strona może ubiegać się przed w/w Sądem o przyznanie prawa pomocy, tj. zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie pełnomocnika poprzez złożenie urzędowego formularza według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępniania urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2015r., poz. 1257 z późn. zm.)”

Otrzymują:

01. Prezydent Miasta Bielska-Białej; Wydział Ochrony Środowiska i Energii ; e Puap
02. Prezydent Miasta Bielska-Białej; Wydział Architektury i Urbanistyki; e puap
03. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Katowicach; ul. Dąbrowskiego 22; Katowice
04. Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Bielsku-Białej ; ul. Broniewskiego 21; Bielsko-Biała
05. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie; Plac Grunwaldzki 8-10; Katowice
06. Stowarzyszenie Pracownia na rzecz Wszystkich Istot; e puap: /PracowniaBystra/domyslna
07. Pan [REDACTED]^[1]; [REDACTED]^[1]; ul. [REDACTED]
08. [REDACTED]^[1]; Kancelaria Adwokacka; ul. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
09. pozostałe strony postępowania poprzez obwieszczenie, zgodnie z art.49 kpa (tablica ogłoszeń Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bielsku-Białej ; ul. 3-go Maja 1; Bielsko-Biała) oraz Biuletyn Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bielsku-Białej

Informacja dotycząca ochrony danych osobowych

Zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady UE 2016/679 z 27 kwietnia 2016r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) informujemy, że Administratorem podanych przez Panią/Pana danych osobowych jest Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Bielsku-Białej.

Informujemy również, że:

- *Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) art. 9 ust. 2 lit. g) i art. 10 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, w celu realizacji obowiązków wynikających z art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 roku o samorządowych kolegiach odwoławczych i na podstawie art. 6 ust.1 lit. c) w celu archiwizacji dokumentacji.*

- *W Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Bielsku - Białej powołano Inspektora Ochrony Danych (dane kontaktowe tel.: 33/8123735, adres e-mail: iod-m.piekus@bielsko.sko.gov.pl).*
- *Pani/ Pana dane osobowe będą przetwarzane przez okres wskazany przepisami prawa.*
- *Pani/Pana dane osobowe mogą być przekazywane innym odbiorcom na podstawie obowiązujących przepisów prawa oraz na podstawie zawartych umów powierzenia przetwarzania danych osobowych.*
- *Przysługuje Pani/Panu prawo dostępu do danych osobowych dotyczących Pani/Pana osoby, ich sprostowania lub ograniczenia przetwarzania. Osoba pragnąca wykonania przysługującego jej prawa składa w tym zakresie wnioski do Administratora danych.*
- *Przysługuje Pani/Panu prawo do złożenia skargi do organu nadzorczego - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w (00-193)Warszawie przy ulicy Stawki 2.*
- *Podanie przez Panią /Pana danych osobowych jest obowiązkowe, wynika z przepisów Kodeksu Postępowania Administracyjnego i Ordynacji Podatkowej. Nie podanie danych osobowych uniemożliwia załatwienie sprawy. Wyjątek stanowią sprawy z zakresu dostępu do informacji publicznej.*
- *Decyzje dotyczące rozstrzygnięcia spraw w związku z prowadzonym postępowaniem administracyjnym nie będą podejmowane w sposób zautomatyzowany. Administrator nie przewiduje profilowania.*
- *Administrator danych nie ma zamiaru przekazywać danych osobowych do państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej.*

Przypisy wyłączenia jawności:

- ^[1] Prywatność osoby fizycznej - art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902).